

FURA FAKÓK A NYEREGSZEMLÉN

kölcsönös elfogadásnak is szerepelnie kellene, hiszen ez lehetővé tenné, hogy bármit meg tudjanak beszélni egymással. Kapcsolatuknak őszinteségre és bizalomra kell épülnie, a sportoló elmondhatja edzőjének, hogy mi bántja, különös tekintettel arra, hogy a kettejük közti konfliktus a sportoló sportágában történő előrehaladását akadályozhatja. Ha egy sportoló valóban sikeres akar lenni az általa űzött sportágban, vagy csak élvezni szeretné az edzést és közben fejleszteni a már meglévő tudását, akkor nagyon fontos, hogy már az első edzések alkalmával megismerjék egymást az edzővel és bizalom alakuljon ki közöttük, hiszen ennek hiányában nem érhető el a megfelelő "tanár-diák" kapcsolat és a sportági maximum sem. Ezért, ha egy lovas edzőt, oktatót választ – hiába voltak róla mások jó véleményrel – fontos, hogy első alkalommal beszélgessenek, megismerjék egymást. Ezután mind a két fél előtt kirajzolódik egy embertípus a másíkról és akkor már könnyebb döntést hozni, hogy belekezdene-e a közös munkába, vagy nem. Ugyanilyen fontos, már az első alkalommal tisztázni, hogy a tanítvány szakmai tudása jelenleg milyen szinten van, és milyen fokra szeretne fejlődni. Ennek hiányában, olyan félreértések alakulhatnak ki, hogy akár a közös munkának, de a sportoló karrierjének is a végét jelentheti. Természetesen az edzőnek is joga van arra, hogy azt mondja egy lovasnak, nem vállalja el az edzését. De ehhez mind a két félnek "tisztá lapokkal kell játszania".

Amennyiben többször is probléma merül föl az edzés során, és nem halad előre a közös munka, ne féljünk kilépni abból a körből, az nem vezet sehova, ha magunkba fojtjuk a sérelmeinket. Megoldás lehetne még edzők, oktatók részére szervezett lovas etika kurzus bevezetése, amit vizsga zárna. A több alkalmas oktatás keretein belül, az általános tudnivalók, majd különböző szituációkban a helyes viselkedési formák kerülnének ismertetésre. Mindvégig apró odafigyelésekről beszéltünk, amiket ha betartunk, segítjük társunk, edzőnk, és a magunk munkáját is.

Pálinkás Anna

(Kivonat a szerző 2011-ben, a SE-TSK Lovaskultúra oktató szakán írt LÓRAKONTRA – NYOMD MÁR LE A SARKAD! AVAGY, LOVASOK KÖZTI VISELKEDÉSI KULTÚRÁK AZ ŐRKÉNYTÁBORTÓL NAPJAINKIG című szakdolgozatából)

Egyetlen látogatónak sem kerülhette el a figyelmét egy furcsa kis lovakból álló csapat az idei Nyeregszemlén (sem). S bár e szikár, masszív kis fakók már tavaly is kitűntek a lovak színes forgatagából, idén tényleg nem mehettünk el mellettük szó nélkül.

Egyrészt mert a fekete „egyenruhát” viselő csapat lovai semmilyen eddig ismert lófajtaéhoz sem tartoznak, mégis, egységes méretük, felépítésük, különleges ősi színezetük és jegyeik már messziről megkülönböztette őket a többiektől. Másrészt olyan ügyesen helytálltak az Ősi (kis)Lófajták Viadalán, hogy most már igazán érdemes lenne a végére járni annak, hogy kik is ezek a furcsa fakók valójában. (A viadal neve egyébként a lengyel huszárokat is úgy magával ragadta, hogy - a közönség nagy öröme - teljes gőzzel rohamozták meg a pályát a verseny kellős közepén.) E számos, szinte egyforma ló azt sugallta, hogy egy fajta valószínűleg kimaradt az összes lótenyésztési tankönyvből. De hát az hogy lehet? Azt beszéljük, hogy kunfakó a nevük, de vajon honnan tűntek elő e tetszetős, fürgé kis lovak? Ki máshoz is fordulhatnánk e furca jelenség kapcsán, mint **dr. Hecker Walterhez** – akit ugyan nem kell bemutatnom a Kedves Olvasónak – de talán kevesen tudják róla azt, hogy szívvel-lélekkel támogatja a kunfakó tenyésztését. *„A kunfakó egyenlőre nem egy önálló fajta; ahhoz, hogy fajtaként elismerjék, még ki kell állnia az idők és a lovasok próbáját. Legfőképp a gyereklóvasokét, hiszen - amellet, hogy egy ősi magyar lótipust próbálunk rekonstruálni - a kunfakó tenyésztésének célja egy olyan középtermetű, kiegyensúlyozott, jó természetű használati ló kialakítása, melyet a gyerekek sem nőnek ki egyhamar és a tartásuk is gazdaságos. Támogatom a kísérletet, nagy jövőt látok előtte! Egy lovas nemzetnek szüksége van egy ilyen lóra.”*

Megkerestük a csapat vezetőjét, **Eördögh Andrást** is. *„A kunfakót tulajdonképpen egy kutatási program keretén belül tenyésztjük. A fajta létrehozásának ötletében dr. Hecker Walter Lovas Nemzet című könyve erősített meg - végre találkozott az elmélet és a gyakorlat. Szeretnék egy olyan sokoldalú használati háttérrel előállítani, mely megfelel a székítők, hunok, avarok és kunok ősi lótipusának leírásához. A munka elején vagyunk, szigorú szelekció során a kezdetekben a fenotípus rögzítésén dolgozunk, valamint a lovak kipróbálása is folyamatban van. Szerettem volna, ha itt a Nyeregszemlén megmérettetésre kerül a kunfakó, ezért kihívtam a hazánkban tenyésztett összes kisló fajtát (hafingli, fjord, hucul és sport póni) egy viadalra, melyre sajnos csak - a szintén lábön érkezett - Aggteleki Hucul Ménes képviselte magát. Le a kalappal előttük, kemény ellenfelek voltak e különleges versenyen, ahol a csapatok egymás mellett mérköztek meg a küzdőtéren. Külön köszönet a Pusztai Rókáknak is a helytállásért.* Nagyszerű! Végre megvan kik ezek a furca fakók és mit kerestek a Nyeregszemlén. Történetük azonban itt még nem ér véget. Beszélgetőtársaimmal alaposan körbejártuk – akarom mondani megértjük – a kunfakó sztori elméleti és gyakorlati oldalát is, melynek folytatását a következő számban olvashatják.

Tóth Bettina

Fotó: Haga Zsuzsanna

